

De Anubis Bijbel

Index

HET METULUS TESTAMENT

Mispulsius

II Mispulsius

Tulup

Toverplassers

Toermalijn

HET WITTE ANUBIS TESTAMENT

Slurpup

Rode Anubis

Groene Diamant Anubis

Anubis-Geb

Druivenkoning

Witte Chocolade Elf

Witte Chocolade Elf II

Witte Hond

Mispulsius

1.

Vossen en collies die tot Anubis kwamen

En de rode Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis stelde hem aan als Mono over vele goden. En ook de groene Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis leidde hem tot een berg, en liet hem vele koninkrijken zien. En toen wierp Anubis hem naar beneden, en hij kreeg vleugels, en werd aangesteld over vele koninkrijken onder hem, maar Mono werd hij niet. En ook de gele Anubis-vos kwam tot Anubis, en kreeg vele rijken, voornamelijk in het oosten, maar Mono werd hij niet. Toen kwam de rode Anubis-collie tot Anubis, en Anubis gaf hem grote eer. Ook gaf hij de rode Anubis-collie vele sieraden en schatkisten vol met de zuiverste schatten, maar Anubis nam vele rijken van hem weg, daar hij te gulzig was geweest naar macht. En Anubis verlaagde de rode Anubis-collie in rang. Toen kwam de blauwe Anubis-collie tot Anubis, en zo ook de paarse, maar Anubis wilde niet met hen spreken. En voor twee maanden klopten zij op zijn deuren, maar Anubis deed voor hen niet open. Daarna zond Anubis een dienstknecht tot hen, die hen leidde tot een boom. En deze boom werd genoemd de wijze boom.

Leeuwen die tot Anubis kwamen

En de zwarte Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem vele rijken, en zo ook kwamen de rode en de blauwe Anubis-leeuwen tot Anubis, en zij werden dienstknechten van de zwarte Anubis-leeuw. De gele Anubis-leeuw kreeg vele rijken, en Anubis maakte hem tot een god onder de goden, en schonk hem vele monotheïsmen. Ook schonk Anubis hem vleugels, en gaf hem grote macht, voornamelijk in het oosten, maar ook in het westen en het noorden. De paarse Anubis-leeuw kreeg dan vele macht in het centrum. Toen kwam de gouden Anubis-leeuw tot Anubis, maar Anubis liet hem werpen in een kloof dichtbij de woestijn. En Anubis liet een doorn in hem planten, opdat hij gezuiverd zou worden. Na enige dagen kwam Anubis tot de kloof, en kroonde de gouden Anubis-leeuw tot Mono over vele godenrijken.

2.

De opklim der oranje Anubis-leeuw

En de bruine Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis had grote liefde voor hem in zijn hart. En hij gaf de leeuw arendsvleugelen van grote afmetingen, en maakte hem tot Mono over vele Mono's. En hij gaf de leeuw bronnen van adem, en grote wijsheid schonk hij hem. En de grijze Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en bracht hem grote schatten. En Anubis stelde hem aan als vorst over de Emelis Shatau, en onder zijn orde, hoede en macht kwamen daar grote hervormingen. En Anubis was zeer tevreden over deze hervormingen, en gaf het Monoschap aan de grijze Anubis-leeuw en Anubis gaf hem grote vleugelen met de vederen van raven. En Anubis maakte hem tot grote vorst over de Mono's, maar een AZ mocht hij niet worden. En de roze Anubis-leeuw kreeg het koningschap over een tempel in het oosten. De oranje Anubis-leeuw liet hij in een put werpen en na tweëndertig maanden liet hij hem opsluiten in een kelder. Maar na enige tijd begon Anubis medelijden met hem te krijgen, en kreeg Anubis berouw over wat hij de leeuw had aangedaan, en haalde hem uit gevangenschap. Toen bracht Anubis een doorn in hem, en maakte een Mono van hem over een klein volk. Maar de leeuw deed zijn werk erg goed, en Anubis was zeer tevreden, en sprak : 'Ziet dan, zij die in het kleine getrouw zijn, zal het grote gegeven worden, maar ziet : Niet het grote dan is groot, maar het kleine. Minder is meer, en niet het vele is goed, maar het goede is veel.' En hij gaf de leeuw een klein volk erbij. En weer was de leeuw zeer getrouw en dankbaar in het kleine dat hem gegeven werd, en Anubis gaf hem weer een klein volk erbij, en Anubis gaf hem macht over grote Mono's, en kroonde hem daarna tot AZ. Maar Anubis vatte veel liefde voor deze leeuw, en kroonde hem later tot A over vele A's. En Anubis sprak : 'Gij bent het die over mijn hart mag waken. Gaat dan in, en grote rijkdom zal u gegeven worden.' En Anubis sprak over het vierde materialisme. En Anubis zat er sterk aan te denken om hem ook tot A-jongen te kronen, maar durfde het niet aan. Maar de liefde tussen hen groeide zo diep dat de leeuw hem over zijn angst heen hielp, en Anubis kroonde hem tot A-jongen. En Anubis gaf hem een groot deel van zijn rijk, en de sleutelen van zijn hart. En Anubis maakte hem tot een brandende leeuwen-fallus.

3.

De ordes der A-jongens

En de gele Anubis-krokodil kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem grote macht, vooral in het oosten en noord-oosten. En Anubis maakte velen tot A-jongen, en maakte onderverdelingen onder de A-jongens. En Anubis schiep de Mispulsius-orde voor de laagste A-jongens, en zij kregen de macht van vertraging en versnelling. En Anubis liet een strenge initiatie opstellen, en zware proeven, opdat er geen indringers onder de Mispulsius-A-jongens zouden komen. En allen die tot A-jongen werden gekroond kwamen over het algemeen eerst in deze orde terecht. En de rode Anubis-arend was hun leraar, en beschermheer. Ja, als een ridder was hij, een ijzeren en een zilveren. En de oranje Anubis-arend was hun beproever en verleider. Ja, grote verzoeking zond hij tot hen, om hen te testen. En de zwarte Anubis-arend streed tegen hen, en sloot hen op, om hen diep in te wijden. En er werd gezegd : 'Anubis is hard.' Ook werd er gezegd : 'Anubis is een verleider.' En de gele Anubis-arend

bemoederde hen, en vertrooste hen. En er werd gezegd : 'Anubis is lief en goed, ja, zachtmoedig van hart, een lichtwezen van groot licht.' En zij dan die volharden en volhielden kwamen uiteindelijk tot de volgende orde, die genoemd werd de Metulus. En zij van de Metulus waren groot en sterk, en zij vreesden niets. En zij waren vol van liefde en goedheid, en Anubis was zeer trots op hen. Zij dan waren goed voor het kleine, en zij leefden in diepe vrede. En Anubis had dan zoveel respect voor hen, dat hij ze niet teveel lastig viel. En onder de Metulus waren veel Anubis-leeuwen. Op een dag kwam de rode Anubis-haai tot Anubis om toegelaten te worden tot de Metulus, maar Anubis nam zeer vele rijken van hem weg, omdat hij ongehoorzaam was, en lui. En ook de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, maar ook van hem nam Anubis vele rijken weg, omdat hij ongehoorzaam was geweest en lui. Zo kwam ook de gele Anubis-haai tot Anubis, en deze had gouden arendsvleugelen van grote lengte. En Anubis was zo verschrikt, dat hij de haai tot Maat zond. Ook de zwarte Anubis-haai kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem macht over een paar goden. Zo ook werd aan de witte Anubis-haai een kleine macht gegeven, maar beiden mochten zij geen Mono worden. En Anubis was verschrikt voor vele dagen, en ging tot Maat. En na deze dagen kwam de Metulus Anubis ten hulp, en Anubis kwam tot rust, vertroosting en vrede. Zo heeft dan Anubis in de Metulus een grote schuilplaats. En Anubis noemde Maat zijn dochter, en liet enkelen van de Metulus over haar hoeden.

4.

Het kameraadschap tussen Anubis en Tifiaf

En zij van de Metulus onderwezen Anubis in magie, en ook brachten zij Anubis tot de kaboutervolken. En één van die kabouters, die een aarddwerg was, was genaamd Tifiaf. En in het oude vierde was hij de allerhoogste God, en tevens lid van de Metulus. En Tifiaf had grote macht, en werd diep gerespecteerd. En Anubis vatte grote liefde voor de aarddwerg Tifiaf, die hem onderwees in de magie en de aardtalen. En hij sprak tot Anubis dat Anubis in het nieuwe vierde de allerhoogste zou zijn, ook in de ordes der A-jongens. En zo kwam er een diepe liefdesband tussen de aarddwerg Tifiaf en Anubis. En Tifiaf onderwees Anubis over de Metulus, die een hele oude orde was onder de A-jongens. En Anubis groeide op, en werd zeer wijs. En zij van de Metulus gingen steeds meer en meer van hem houden.

De betovering

En de rode Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en zij genazen hem, en zeiden dat hij nog enige tijd dienden te rusten. En ook de witte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en ziet, hij was als een witte boom, een elf, en een pluizenbol voortgedreven door de wind. En Anubis en Tifiaf brachten hem tot rust. En ook de oranje Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en daarna de gele Anubis-walvis, en zij werden genezen. En zij kregen armen en benen, en zij snelden tot het bos waar zij rust vonden, en diepe vrede. En Anubis en Tifiaf volgden hen met hun ogen na, en staarden naar hen, en wezen. En Anubis leerde hun taal kennen, en sprak met hen voor veertig dagen en nachten, zonder veel te rusten. En ook de zwarte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf legde zijn hand op de walvis, en deze werd tot een zwarte elf. En toen kwam de blauwe Anubis-walvis tot Anubis en Tifiaf, die vele haaien met zich meedroeg. En Tifiaf legde zijn handen op hen, en zij werden elven en feeen, en snelden tot het bos. Ook werden enkelen van hen kabouters en toverdwergen. En de schrik die over hen was was verdwenen.

5.

Nu was er ook de rode Anubis-orca die tot Anubis en Tifiaf kwam, en toen Tifiaf zijn handen op de rode Anubis-orca legde veranderde deze in een rode bessen-elf, en de schrik die over hem lag was verdwenen. En zo kwamen ook de blauwe Anubis-orca, de witte Anubis-orca, de zwarte Anubis-orca, de groene, de gele en nog wat andere kleuren tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen

allen in bessen-elven van hun kleur, en zij allen verloren hun schrik. En ziet dan, zij hadden vele zwarte haaien met zich meegenomen, en Tifiaf veranderde die allen in zwarte toverdwerfen, en zij gingen te voet naar het rode Anubis-Spanje, en ook naar het gele Anubis-Spanje, waar de krachten van het oosten zijn. En meerdere zwarte haaien kwamen tot Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen in zwarte toverelven en zwarte toverfeeen, en zij gingen te voet naar het blauwe Anubis-Spanje, en het groene Anubis-Spanje. En toen kwam een derde groep zwarte haaien tot Tifiaf, en deze waren groot, en Tifiaf veranderde hen in toverreuzen en toverheksen. Enkeligen van hen werden machtige tovenaars, en zij allen gingen naar het bruine Anubis-Spanje, het paarse Anubis-Spanje, het roze Anubis-Spanje, het gouden Anubis-Spanje, het zilveren Anubis-Spanje, het Emerald Anubis-Spanje, het Diamanten Anubis-Spanje, het Kristallen Anubis-Spanje, het oranje Anubis-Spanje, het zwarte Anubis-Spanje en het Topazen Anubis-Spanje.

II Mispulsius

1.

En Tifiaf onderwees Anubis veel over hoe de dieren betoverd waren, en Tifiaf gaf vele krachten aan Anubis. Anubis was erg onder de indruk van de toverkunsten van Tifiaf, en hoorde graag zijn stem, die was als de watervallen. Ja, de stem van Tifiaf was betoverend en de bringer van vrede en rust, ja, diepe genezing. En Anubis smeekte Tifiaf om niet meer bij hem weg te gaan. Tridugmin was de volgende orde der A-jongens, en deze A-jongens waren als de heksen. Tifiaf zou met Anubis meegaan op zijn reis door dit gebied. En deze A-jongens waren scherp als dorens, en zij waren als stekende en bijtende planten. En de volgende orde was de Kono, en deze A-jongens waren als de schrik. En Anubis raakte hier zeer bevreesd, maar Tifiaf was bij hem, en stelde hem gerust. Vanwege de schrik kon Anubis voor enige tijd niet spreken. En de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, en er ontstond een worsteling. En ook de bruine Anubis-haai kwam tot Anubis, en mengde zich ook in het gevecht tegen Anubis, maar Tifiaf sprong er tussenin, en veranderde hen in elven, en zij verloren hun schrik. En Anubis wilde hen slaan, maar Tifiaf zei : 'Weest genadig met hen, want zij waren betoverd.' En Anubis liet hen met rust.

En de rode Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf. En het was alsof hij uit z'n slaap was gekomen, en hij begon groen te worden. En de blauwe Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem ook in een toverelf, en hij verloor zijn schrik, en werd kalm. En toen kwam de zwarte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf omhelsde hem, en veranderde hem in een toverelf der zwarte bessen, en hij verloor zijn schrik, en wilde met Anubis en Tifiaf mee. Daarna kwam de witte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, maar Tifiaf bestrafte hem. Wel veranderde Tifiaf hem in een toverelf der witte gifbessen, maar Tifiaf verlaagde hem in rang, en nam vele rijken van hem af, omdat hij lui en ongehoorzaam was geweest. Ook had hij vele misdaden op zijn naam staan, en had hij veel gestolen. En zo werden vele sieraden van hem afgedaan, en ook vele schatten van hem afgenomen, en huizen. Wel zegende Tifiaf hem met vrede, maar hij moest zijn rang in de Kono verlaten, en mocht zelfs geen Mono worden. Wel kreeg hij een paar goden onder zich.

2.

Tifiaf tot Kono gemaakt

En de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen die een herdershond was geweest was een grote steun en bescherming voor Anubis en Tifiaf, en hij leerde hen veel over de magie der Kono-A-jongens. En zo groeide er een diepe kameraadschap tussen die drie. Later kwam de groene Anubis-herdershond tot de drie, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf der groene bessen, en hij verloor zijn schrik. En ook hij besloot om met de drie mee te gaan, en hen te beschermen, want de aanvallen

der Kono's waren zwaar. Toen kwam de gele Anubis-herdershond tot de vier, en Tifiat veranderde hem in een toverelf der gele bessen en gifbessen, en ook deze verloor zijn schrik en vergezelde en beschermde de groep. En de liefde in de groep begon meer en meer te groeien, en ook de magie. En met hulp van de drie toverelven, de groene, de zwarte en de gele, maakte Anubis Tifiat tot een Kono, en Anubis was zeer trots op hem.

De toverplas-dwergen

En Anubis maakte Tifiat tot een brandende fallus. En Tifiat's macht werd zeer groot, en door de Kono's werd hij gevreesd. En de rode Anubis-beer kwam tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de gele Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een gele toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de zwarte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en alle drie verloren ze hun schrik. En toen kwam de bruine Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een bruine toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon het goud der aarde voort te brengen. En toen kwam de witte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een witte toverhuil-dwerg, een toverplas-dwerg, en deze begon gouden muziek te maken. En beiden verloren ze hun schrik. Toen kwam de groene Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een groene toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon de gouden sappen der aarde voort te brengen, en werd als een toverfontein.

Ook begon de groene toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg veel spinazie voort te brengen. Toen kwam de roze Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en de dwerg bracht veel rust en vrede, en verloor zijn schrik. En hij begon het zachte der aarde voort te brengen en het mos. Ook begon hij vele groenten voort te brengen, en deze groenten waren zuur, en soms bitter. Toen kwam de gouden Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon dromen voort te brengen, en grote rust en stilte. Ja, kalmte kwam uit hem voort, en verspreidde zich, en hij verloor zijn schrik. En hij droeg vele beren met zich mee, en Tifiat veranderde hen in feeen. Toen kwam de blauwe Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat veranderde hem in een toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, en hij werd als een tover-spaarpot, en hij bracht veel tovermuziek voort. Ja, als een muziek-doos werd hij, en als een tovercarrousel, en Tifiat gaf hem grote macht, om volkeren in te nemen en te betoveren. En Tifiat noemde hem de spaar-dwerg. En hij kreeg hoge macht over het rode Anubis-Nederland, het gele Anubis-Nederland, het groene Anubis-Nederland, het zwarte Anubis-Nederland, het paarse Anubis-Nederland.

3.

De dwerg Tulup

En toen kwam de paarse Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat veranderde ook hem in een spaar-dwerg, en gaf hem grote macht. En toen kwam de zilveren Anubis-beer tot de vijf, en Tifiat veranderde hem in een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij kreeg grote macht in het rode Anubis-Vlaardingen, het gele Anubis-Vlaardingen, het groene Anubis-Vlaardingen, het blauwe Anubis-Vlaardingen, het zilveren Anubis-Vlaardingen, het gouden Anubis-Vlaardingen. En de dwerg heette Tulup. En Tifiat en Anubis vatten zoveel liefde voor de dwerg, dat ze hem tot een koning over de Kono's maakten. En Tulup leerde Tifiat en Anubis veel over de krachten en machten der Kono's, en leerde hen hun magie te gebruiken.

De kamer-spaardwergen

En toen kwam de rode Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiat en Anubis veranderden hem in een rode kamer-spaardwerg. En toen kwam de gele Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiat en Anubis veranderden hem in een gele kamer-spaardwerg. Daarna kwam de groene Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiat en

Anubis veranderden hem in een groene kamer-spaardwerg. Daarna kwam de roze Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiat en Anubis veranderden hem in een roze kamer-spaardwerg. Vervolgens kwam de bruine Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiat en Anubis veranderden hem in een kamer-spaardwerg, en hij verloor zijn schrik. Ook genazen ze hem, en troosten hem. Vervolgens kwam de grijze Anubis-olifant tot de vijf, en ook de zwarte Anubis-olifant, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. En zo kwamen ook de zilveren Anubis-olifant en de gouden Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Daarna kwamen de paarse Anubis-olifant en de oranje Anubis-olifant, tezamen met de blauwe Anubis-olifant en de koperen Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Langzaam verloren zij hun schrik.

4.

Vervolgens kwam de groene Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg, en een keukendwerg. Toen kwam de rode Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de gele Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de zwarte Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een huiskamer-dwerg. Toen kwam de blauwe Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een gang-dwerg. Vervolgens kwam de paarse Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf, en een gang-elf.

Vervolgens kwam de rode Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een huiskamer-elf. Vervolgens kwam de blauwe Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een slaapkamer-elf. En beiden ontwaakten zij uit een diepe slaap.

Vervolgens kwam de groene Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een spaar-elf en een toverplas-elf. Vervolgens kwam de roze Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de bruine Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap, en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de gouden Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, en zij bracht vele groenten voort.

5.

Daarna kwam de rode Anubis-panter tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-heks. Zij dan ontwaakte uit een zeer diepe slaap, een slaap die ze zelden hadden gezien. Daarna kwam de roze Anubis-panter tot hen, en ook zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Daarna kwam de blauwe Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. En toen kwam de gele Anubis-panter, en ook de gouden, de zilveren de grijzen, en nog vele andere kleuren. En zij veranderden hen allen in toverhuil-heksen, en ziet, zij ontwaakten uit een diepe slaap.

En vele kleuren Anubis-krokodillen werden tot toverhuil-reuzen gemaakt, en ook vele kleuren Anubis-nijlpaarden en Anubis-neushoorns.

En toen zetten zij hun reis voort, en Tulup bracht hen tot de volgende orde der A-jongens, en dit was de orde der toverhuilers, en de orde daarboven waren de toverplassers, de orde daarboven waren de toverspaarders, en de orde daarboven waren de toverkamerers.

Tulup

1.

En de witte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en de zwarte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en ook vele andere kleuren Anubis-rozen. En ook andere Anubis-bloemen in vele kleuren werden tot fontein-feeën, fontein-elven, en fontein-heksen, fontein-reuzen. Ook lieten zij dan de bomen ontwaken en de planten, en de wind, de zee, de lucht, en de wolken, ja, ook de lichten en de vlammen, de kou en vele andere elementen, en zij werden tot toverwezens. En Tulup, de toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, werd zeer machtig, en werd zelfs een koning over toverkamerers. En de toverkamerers leerden hem veel, en ook onderwezen zij Tifi af en Anubis met hun elven. En Anubis en Tifi af groeiden in tovermacht en toverkracht, en op een dag kwam de blauwe Anubis tot hen, en zij hielpen hem ook. En al snel werd hij een machtig koning naast Tulup over de toverkamerers. En Tulup en de blauwe Anubis werden dikke vrienden. Maar Tifi af en Anubis met hun drie elven wilden verder gaan, en zo besloten zij te vertrekken om op zoek te gaan naar de hogere orde der A-jongens. Tifi af was een erg trouwe vriend van Anubis geworden, en beiden hadden ze een diepe honger die ze wilden stillen.

Maar even later kwamen ook Tulup en de blauwe Anubis eraan rennen. Zij wilden ook mee. En samen gingen ze verder, op zoek naar de hogere ordes der A-jongens.

2.

De orde der toverplassers dan bestaan uit vele groepen en lagen. Zo is er dan een afdeling die de toverplas-praters heten. Hieronder zijn heksen, kabouters, dwergen, elven, reuzen, en noem maar op. Zij dan vormen de basis voor de toverplas-sexualiteit. De toverplas-orgasms behoren tot een hogere groep, en zij zijn het die de toverplas-orgasms zenden, en veel liefdesverdriet veroorzaken. Ja, de plagers zijn zij. Anubis dan is de brandende fallus, en ook wordt hij genoemd : de brandende christus, of de brandende maria. Ook wordt hij wel het brandende kruis genoemd. De blauwe Anubis wordt de brandende boeddha genoemd.

Toverplassers

1.

De toverspugers

Op een dag kwamen de toverspugers tot Anubis en Tifi af, en zij brachten hen tot die orde, en deze orde had grote macht. En vele toverplassers werden tot toverspugers, en zij leerden veel van elkaar. En vele leeuwen kwamen tot Tifi af en Anubis. En samen met de drie elven, en met de hulp van Tulup, de blauwe Anubis, en enkele toverspugers werden de leeuwen gemaakt tot toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. En ook kwamen zij tot vele bomen, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. Toen kwamen er vele koeien tot Anubis en Tifi af en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Ook kwamen er toen vele honden en wolven tot Anubis en Tifi af en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Vervolgens kwamen er vele katachtigen tot hen, en velen van hen waren wild. En zij werden door hen veranderd in toverspuug-dwergen, toverspuug-elven, toverspuug-feeën, toverspuug-heksen, en zij verloren hun schrik.

2.

De toverniers en toversnuiters

Op een dag kwamen de toverniers tot hen, en ook de toversnuiters, en zij hadden veel macht over de toverspugers, en konden hen zenden waar ze wilden. Onder hen dan waren veel dwergen. En vele toverplassers werden tot toverniers en toversnuiters. En vele olifanten kwamen tot hen, en zij werden veranderd in toverniers-dwergen en toverniers-snuiters. Vervolgens kwamen er vele geiten en bokken tot hen, en ook ezels, en paarden, en vele andere dieren, en zij werden gemaakt tot

tovernies-dwergen en toversnuit-dwergen. En de toverniers en toversnuiters hadden grote macht, en zij waren als de scarabeeën en de beschermers der organen. En zij hadden grote kracht in hun armen, en zij konden de liefdesbanden der wezens smeden. En vele eekhoorns kwamen tot Tifiaf en Anubis en hun vrienden, en zij veranderden hen in tovernies-elven en toversnuit-elven, en zij ontwaakten uit een diepe slaap. En de tovernies-elven en de toversnuit-elven werden groot, en konden de sexuele toverliefdesbanden smeden. En vele Anubis-ratten, hermelijnen, krokodillen, haaien, kameleonen, Anubis-muizen, hagedissen, salamanders en vele andere dieren kwamen tot hen, en zij werden gemaakt tot tovernies-heksen en toversnuit-heksen, en zij ontwaakten uit hun diepe slaap, en verloren hun schrik.

3.

Het kameraadschap tussen Tulup en Tifiaf

En Tulup en Tifiaf werden zeer groot, en zij werden als koningen over de toverniers en de toversnuiters. En vele toverplassers volgden hen. En vele toverplassers vroegen aan Tulup en Tifiaf hoe zij toverniers en toversnuiters konden worden, en Tulup en Tifiaf schreven vele boeken, en hielden veel bijeenkomsten waarin zij door hun toverkunsten veranderingen aanbrachten. Maar na enige tijd moesten zij met Anubis en de blauwe Anubis en de drie elven verder trekken. De toverplassers die zo graag toverniers en toversnuiters wilden worden, en door Tulup en Tifiaf al enigszins veranderd waren begonnen veel boeken over Tulup en Tifiaf te schrijven, en zij begonnen hun instructies op te volgen. Zo werden er dan vele banden tussen Tulup en Tifiaf gecreeerd, en hun liefde voor elkaar groeide. En zij schreven veel muziek die zij naar de toverplassers zonden.

4.

De drie elven tot koningen gemaakt

En Anubis, de blauwe Anubis, Tifiaf, Tulup en de drie elven zetten hun reis voort naar nog hogere ordes der A-jongens. En zo kwamen ze tot de toverstank-dwergen, en dezen hadden grote macht. Ook hadden zij grote kracht. En de toverstank-dwergen dan konden vele wonden van hen genezen, maar enkele doornen konden zij niet weghalen. Ook brachten de toverstank-dwergen hen tot de toverstank-elven en zij waren erg onder de indruk. En zo werden zij dan ingewijd tot de orde der toverstankers. En één der toverstankers pakte het boek van het eerste, en ziet, de letters waren als de hoofdjes van dwergen.

En Anubis raakte erg verlegen toen hij de toverkunsten der toverstankers zag, maar de toverstankers stelden hem gerust, en troosten hem. En de drie elven werden tot toverstank-elven, en zij werden alle drie koningen der toverstankers. En dezen waren : de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen, de groene Anubis-toverelf der groene bessen, en de gele Anubis-toverelf der gele bessen en gifbessen, en zij waren vroeger herdershonden geweest.

5.

De toverplagers

En toen gingen zij tot de volgende orde der A-jongens, en dezen waren de toverplagers. En zij hadden macht, en konden grote genezingen doen. Maar deze A-jongens waren erg goed voor hen, en voor elkaar. En vele hyena's en jakhalzen kwamen tot hen, en ook vele soorten honden, en ziet zij waren diep betoverd en in een diepe slaap. En enkele toverplagers kwamen tot Tifiaf om hem nieuwe gaven van genezing en toverkunsten te geven, en Tifiaf legde de handen op deze dieren en veranderde hen in toverplaag-dwergen en toverplaag-elven. Ook werden velen van hen veranderd in toverplaag-heksen, en zij verloren hun schrik, maar een andere schrik kwam over hen, en deze was als de toverschrik.

En ook vele beren en varkens kwamen tot hen, en vele grote en kleine dieren, en zij allen werden

omgetoverd tot toverplaag-elven, toverplaag-reuzen, toverplaag-heksen, toverplaag-feeën, toverplaag-dwergen en andere soorten toverplagers. En de menigten van hen waren zeer groot.

6.

De vijf ordes der A-jongens

Vervolgens kwamen ze tot de toverschrikkers, en zij droegen de toverschrik. En Anubis had nog nooit zoiets gezien. En onder hen waren ook de tovergillers en de toverschreeuwers. Ook waren er tovergapers in de buurt. En Anubis nam alle toverwezens en bracht ze tot een grote ketel, die de Anubis-ketel werd genoemd. En Anubis begon in de ketel te roeren, en hij verdeelde de A-jongens onder de Mispulsius, de Metulus, de Kono, en noemde de vierde laag der A-jongens waarin hij de toverwezens verdeelde de Tifiat, en de vijfde laag waarin hij ze verdeelde noemde hij Tulup. Zo waren er dan vijf aardlagen der A-jongens. En Anubis zegende deze lagen. En zij hadden als Heilige Schriften : het Tweede Woord, het Derde Woord, die het Egyptische Woord is, het Vierde Woord, die het Anubis-Woord is, en vele vele toverboeken. Ook hadden zij als Heilige Geschriften de geschriften van de Log. En zij aanbaden de Woorden, de toverboeken en de geschriften van Log. En hun religie heette de Alaad. Dit zijn dan de woorden van het oude vierde. En Anubis maakte zich op om de allerhoogste te worden, wanneer het nieuwe vierde tot hem zou komen. Dan zou Tifiat het allerhoogste aan hem overdragen, en zou Anubis zelfs de allerhoogste der A-jongens worden. En Anubis stond op pruttige grond, en de gaten in de grond bliezen. Het was warm, en Anubis bereidde zich voor tot koningschap over de Alaad, een strenge religieuze orde. En Anubis vroeg zich af wat dan de hemel boven hem zou worden. Wie heerste er over de A-jongens, wie waren er hoger dan A-jongens. Of zouden zij ook in de Anubis-ketel tot A-jongens moeten worden ? Of zouden zij alle positie moeten verliezen ? Anubis wist het niet.

7.

De brandende dierentenen

Op een dag kwam er een oude man tot Anubis. De man zei dat hij een Log was, een onderwijzer der A-jongens, en hij wilde Anubis graag zien. En de man had grote macht over de dierenwerelden, en kon hen ook weer uit hun betovering verlossen. En de man sprak dat er een heleboel logs waren, en dat Anubis ook de allerhoogste zou worden over de logs, in het nieuwe vierde. En de logs dan waren de orde boven de A-jongens. Anubis dan was erg onder de indruk, maar ook erg op zijn hoede. En er kwam een lange elf naast de oude man staan, en die elf was als een brandende teen. En ineens leek de man niet meer zo oud. En ze leidden Anubis tot een ruimte waar hele lange en beenderige dierentenen brandden. Zo was er een rood brandende dierenteen, en deze teen was gebogen. Ook was er een blauw brandende dierenteen, ook gebogen. Verder een groene, een gele, een zwarte en nog wat kleuren, en zij stonden in een cirkel, en binnen die cirkel stond een vreemd symbool op de grond getekend. En de man sprak luid, en de lange dierentenen begonnen in elven te veranderen en verdwenen door het symbool. En de schrik viel op Anubis. En de elf naast de man die op een brandende teen leek begon te spreken, en sprak heel hoog, en weer viel de schrik op Anubis. En de man sprak : Zij dan van de Log zijn de brandende tenen, en zij hebben toegang tot de plaatsen onder de aarde.

8.

Toen kwamen er brandende ogen tot de man, brandende tepels, brandende borsten, brandende spieren tot de man, en hij veranderde ze in elven en dwergen. En de elven en dwergen begonnen in andere talen te spreken. En de man klapte in zijn handen, en ze verdwenen door het symbool op de grond. En vele aardslangen kwamen tot de man, en hij veranderde hen allen in elven die op lange brandende tenen leken. En zij ontwaakten uit een diepe slaap. En Anubis begon door de grond te zakken, die hem scheen te verslinden, maar de man trok hem omhoog, en Anubis had pijn in zijn

arm.

Toermalijn

1.

En de laagste orde der logs heette de Toermalijn, en zij hadden grote macht tot het betoveren en onttoveren van lichaamsdelen. En zij van de Toermalijn onderwezen Anubis en wijdden hem in. En Anubis moest veel studeren, en vele boeken lezen. Zij van de Toermalijn hadden hem veel te vertellen, en de elven van de Toermalijn waren als lange brandende tenen. En één van hen raakte met Anubis in gevecht, en Anubis verloor één van zijn benen, maar er groeide wel weer een nieuw been aan, en dit been was als een lange brandende teen. En weer raakte Anubis met één der elven in gevecht, en verloor zijn rechterarm, maar daat groeide wel weer een nieuwe arm aan, en die arm was als een lange brandende teen. En de brandende tenen waren zeer beenderig, en Anubis had pijn in dat been en die arm. En Anubis stem begon te veranderen en hoger te worden. Op een dag raakte Anubis weer in gevecht met één der elven, en Anubis brak zijn ruggegraat, en verloor deze, daar de elf het uit hem trok, maar er groeide een nieuwe ruggegraat in, en deze was als een lange brandende teen. En Anubis had enkele dagen pijn in zijn rug. En weer begon Anubis door de grond te zinken, maar de elven trokken hem weer omhoog.

2.

En de elven der Toermalijn waren zeer sterk en klemden zich aan Anubis vast om met zijn lichaam te versmelten. En op een dag kwamen er een heleboel aapjes tot de Toermalijn, en zij klemden zich vast aan de longen der elven, en lieten hen niet los. En zo moest één der opper-elven hen vrijzetten van de aapjes, en hij veranderde de aapjes in dwergen. En de elven der Toermalijn lieten Anubis vele skeletten zien met brandende botten. En in een zaal stonden brandende harten op stokken geprikt, en ziet, zij waren als kandelaars. Ook zag Anubis hier enkele lange brandende botten staan, en wat brandende ogen op stokken geprikt, en zij werden allemaal in elven en dwergen veranderd.

En de volgende orde der logs was de Tukon, en hun hoofdman was als een brandende voet, en als een meerkoppige slang die vuur spuwde. Maar ineens kwam de man bij Anubis terug, en veranderde de meerkoppige slang in een meerkoppige elf, en daarna scheidde hij hen van elkaar, en zij verloren hun schrik. En in een zaal achter hen, waar ook veel brandende voeten waren op stokken gestoken kwamen de man en Anubis binnen, en zij veranderden hen in elven, en scheidten hen van elkaar. Ook waren er veel brandende tepels en brandende levers op stokken geprikt, en zij werden veranderd in toverhuil-dwergen en toverplas-dwergen, en weer anderen in spaardwergen, toverschrik-dwergen of toverplaag-dwergen. Ook werden sommigen in toverspuug-dwergen veranderd, en weer anderen in toverpo-dwergen. Anubis ontmoette in deze zaal ook de toverhik-dwergen, de toverfrons-dwergen en de toverslaap-dwergen. En Anubis bracht hen allen tot de grote Anubis-ketel en begon weer te roeren, en hij verdeelde hen over de vijf ordes der A-jongens : de Mispulsius, Metulus, de Kono, de Tifiaf en de Tulup, en ook bracht hij enkelen onder hen tot de Toermalijn, en enkelen liet hij bij de Tukon.

3.

De strijd tegen de Christus

En de man kwam tot Anubis en sprak : 'Als gij dan ouder geworden zijt, dan zult gij de christus verslaan en vernietigen.' En de man ging tot een christus, en verscheurde hem, en veranderde de scheuren in de toverplas-christus, de toverhuil-christus, de toverstank-christus, de toverplaag-christus, de toverpo-christus, de toverschrik-christus, de toverspuug-christus, de spaardwerg-christus. En de man sprak verder : 'Gij dan zult de christus geheel zuiveren, en hem veranderen.' En

nadat het even een tijdje stil was geweest sprak de man verder : 'Gij dan zult de christus geheel verscheuren, en gij zult de scheuren en de delen in toverdwergen veranderen.' En Anubis was ontsteld door deze woorden, maar kwam tot grote vrede. En een veelkoppige slang kwam tot hen, met koppen en halzen als lange dikke groene naalden of pinnen, en hij zei dat hij de christus was. Maar de man sprak dat er vele christussen waren, en dat zij allen zouden sterven. En hij veranderde de slang in elven, en scheidde hen van elkaar. En ziet, de elven waren als brandende tenen. Ook leken zij op panters, maar de man wierp hen in de grote Anubis-ketel. En weer kwamen er vele christussen tot de man en Anubis, en de man verscheurde hen, en maakte hen tot spaar-anubissen, tot toverhuil-anubissen, tot toverplas-anubissen, tot toverspuug-anubissen, tot toverschrik-anubissen, tot toverpo-anubissen, tot toverstank-anubissen. En Anubis maakte zich op om tegen de christus te strijden. En Anubis werd genoemd : Hij die tegen Christus strijdt, en hij was de brandende christus. Zo is dan Anubis de brandende Christus, en hij die Christus ombrengt, want ziet, hij is de god van de dood, en de schenker des doods zal ook de dood ontvangen. Dit dan is het vierde Pniel. En zo is Anubis dan als een vierde Christus, maar ziet, hij is meer dan dat. Zo is dan de Christus vele anubissen bij elkaar, en Anubis is vele christussen bij elkaar. Christus is dan de gevangenis van Anubis waarin hij opgroeit, en Anubis is de gevangenis van Christus, waarin hij opgroeit tot vernietiging. Want als het nieuwe dan gekomen is, dan is het oude niet verre van de verwijdering. Zo zal dan de zwarte hond als een zwarte panter en een zwarte draak uit de Christus komen door hem te verscheuren, en dan zal alles van Anubis zijn. En Anubis verbleekte bij deze woorden, en was enkele dagen ziek. De islam dan is als de zwarte slang bij Christus onder de voet, maar als dan de zwarte slang verscheurd is, dan zal de blauwe Anubis vrijkomen, en Jezus Christus naar de keel vliegen. En dan zal de fallus van Jezus Christus, die als de distel is, verscheurd worden, en dan zullen de zwarte Anubis-raven en de rode anubissen vrijgezet worden. En zij zullen zich storten op de laatste delen van Jezus Christus die gekruisigd is, en zij zullen de laatste anubissen vrijzetten. Zo kan dan Christus niet bestaan zonder Anubis, en Anubis niet zonder Christus. Maar aan het eind zullen er geen Jezus Christussen meer zijn, alleen wat jongens, wat jongens van lynx.

4.

En aan het einde van deze woorden kwamen vele draken tot de man en tot Anubis, en de man maakte hen tot vele soorten Anubissen. En ook kwam er een hondenhaag en een hondenmachine tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in vele Anubissen. En vele rode anubissen kwamen vrij, en zij vormden een grote reuzenslang, die toen uit elkaar spatte. En zo werden ze tot Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele bokken en bokachtigen kwamen tot hen, en ook vele paardachtigen, en zij zetten hen vrij, omdat ze veelal aan elkaar vastzaten, en zij veranderden hen in Anubissen, en daarna in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En Anubis zag toe, en was erg tevreden. En vele rode Anubis-draken kwamen tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele blauwe Anubis-draken begonnen tot de man en Anubis te komen, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-draken begonnen tot Anubis en de man te komen, en de man leerde Anubis hoe hij de draken moest helpen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-zeedragen kwamen tot Anubis en de man, en de man leerde Anubis de toverkunsten te doen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele Anubis-vissen en enkele Anubis-zeemeerminnen begonnen tot Anubis en de man te komen, en samen veranderden ze hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En de man maakte Anubis tot een Log. Eerst gaf hij hem de Toermalijn-grad en later de Tukon-grad.

5.

En toen Anubis de graden ontving was hij enkele dagen ziek, en kwam de schrik over hem. En hem werd een staf gegeven van lange brandende tenen die een toverei omklemden, maar Anubis

veranderde de lange brandende tenen in elven, en het toverei veranderde hij in een dwerg.

HET WITTE ANUBIS TESTAMENT

Slurpup

1.

En Anubis kwam tot een zaal waarin lange benige brandende tenen als stokken in de grond stonden, dragende brandende ogen. En een man greep zo'n stok en gebruikte het als zwaard. En hij moest vechten tegen mensenkinderen en slachtte hen allen met dit wapen. En hij veranderde de repen der geslachte mensenkinderen in meer van zulke stokken, en stak ze in de grond. En weer deed hij toverkunsten en de vreemde stokken begonnen in elven te veranderen, en deze elven waren zeer sterk.

En ik, ik zag de monotheïsten van de Blauwe Anubis en schreef al deze dingen op. Zij spraken dan, en hadden brandende oren op lange brandende stokken. En deze stokken waren lang, zeer lang, en gilden. En zo kwam ik ook tot de monotheïsten van de Witte Anubis, en ik zag een vuur komende van Romeinse tronen om mij te branden. Ook waren daar vreemde compacte altaren en schilden. En ik was als in de vierde hel die Anubis bereid had voor hen die niet geloofden. En ziet, deze hel was niet eeuwig, maar zijn vlam wel. Zo dan zuivert Anubis een ieder die niet gehoorzaam is aan de wetten van het vierde, en zo zal dan een ieder door deze hel moeten gaan om getest te worden. En ik zag lange brandende oren, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden konden voor enige tijd niet spreken. En ik kwam tot de monotheïsten van de Groene Anubis, en een engel werd mij gegeven. Maar de engelen der Anubissen heten kraters, kraktors en krakers. Zo kwam er dan een engel hoog boven mij te staan om mij te beschermen en mij licht te geven, en de naam van deze engel was Niktus.

En ik kwam tot de monotheïsten van de Rode Anubis, en mij werd een papier gegeven van zachte zijde, met daarop de wetten van de Rode Anubis. En deze wetten waren heilig. En ik zag Romeinse arken staan, en Romeinse preekstoelen en kasten, en deze kasten waren vreemd, tot het uitschenken van de wateren der hel. En aldus was ik in de hel der Rode Anubis. En ik werd geprikt met stokken, en weer zag ik lange brandende oren staan, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden waren zacht. En toen kwam de Rode Anubis tot mij, en gaf mij stenen tafelen, twee in aantal, waarop zijn heilige voorschriften beschreven stonden. En ziet, zij waren als wetboeken en rechtsgeschriften. Maar hij nam de stenen tafelen weer over van mij, en brak hen. Toen sprak de Rode Anubis : 'Gij dan zult niet meer onder de wet leven der stenen tafelen, want deze wetten zijn oud. Toen wees hij op het papier van zachte zijden met daarop de nieuwe wetten, van een nieuw verbond, en dit dan was het vierde verbond.

En de Rode Anubis pakte mij bij de hand, en nam mij mee tot zijn hemelen. En ik zag brandende konijnenoren die steeds afbrokkelden, en ziet, deze oren waren zacht. En zij droegen brandende monden, die ook zeer zacht waren, en waaruit de wateren der hemelen stroomden. En dit dan was de vierde hemel. En Anubis sprak : Gij dan zult een reis maken door het leven, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Levens. Ook zult gij een reis maken door de hemelen, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Hemels. En mij werden sleutelen gegeven, en een mond werd in mij geplaatst, en deze mond sprak woorden van eeuwig leven. Zo dan stroomden er levenswateren uit de mond. En ziet, deze mond brandde en was zeer zacht.

En de Paarse Anubis kwam tot mij, en hij sprak woorden van eeuwig leven. En ziet, hij leidde mij tot een bron, waaruit geel levenswater stroomde. En ziet, dit water dan brandde. En hij sprak : 'gij dan hebt veel moeten lijden, zoals alle discipelen van Anubis. Neemt dan nu van dit water, en leef.' En het was als het godenwater van Anubis, en de hemelen en de grond waarop ik stond trilden. En de

Paarse Anubis leidde mij tot een struik waar lange brandende tenen krioelden. En hij sprak : 'Wanneer gij deze brandende tenen tot uw wapenen neemt, dan zullen zij vrijkomen, want ziet, zij leefden onder zware betovering.' Maar ook was er een man die Gulius heette. En ziet, de Paarse Anubis kwam tot hem, en veranderde hem in een brandende teen en bracht het tot de struik. Zo dan werd de struik verzadigd. En de struik groeide uit tot een brandende boom. En de Paarse Anubis liet mij zijn monotheïsmen zien, en zij waren met velen. Ja, als een sterrenhemel aan de lucht, en als het zand liggende aan de zee. Toen wenkte de Paarse Anubis mij om mee te komen, en hij leidde mij tot een paars kasteel. En dit kasteel was groot, en brandende tenen hingen aan de muren. En Anubis sprak : 'Zij dan zijn de ongehoorzamen en zij zullen geheel wegbranden op de dag des oordeels, maar voor nu, gebruikt hen als uw wapenen. Zij die gehoorzaam schijnen te zijn, zullen worden tot elven. En dit dan is de vierde alverzoening. En zij zullen worden tot engelen, profeten en dienstknechten van Anubis. En Anubis sprak in vele raadselen en geheimenissen.

En er was een branderige lucht in het kasteel die zware angst veroorzaakte. En ik nam de brandende tenen van de muur af, en legde ze in een kar naast mij. Toen leidde de Paarse Anubis mij weg van het kasteel, en bracht mij tot een woestijn. En deze woestijn was droog en dor, en ik verlangde sterk naar water. En ik zag brandende benen met brandende tepels erop. En de Paarse Anubis zei : 'Als gij deze stokken met u meedraagt, dan zijt gij vrij, en kunt gij niet tot een slaaf gemaakt worden.' En ik nam de brandende benen die als stokken waren, waarop brandende tepels waren geprikt, en ik legde ze in de kar. Dieper in de woestijn was het nog droger en dor, en mijn eigen benen begonnen te branden. En ik zag daar brandende armen, met daarop brandende tepels. En weer sprak de Paarse Anubis, zeggende dat ik ze in mijn kar moest legen, opdat ik beschermd zou worden tegen slavernij. En een vochtige wolk kwam om ons op te nemen.

En zo kwam ik tot de monotheïsmen van de Roze Anubis, en ziet, zij lagen als steden op de grond, tussen bergen en dalen, en zij waren als ruïnes. Ook kwam ik tot de monotheïsmen der Gele Anubis, de monotheïsmen van de Gouden Anubis, van de Zilveren Anubis, van de Diamanten Anubis, van de Smaragden Anubis, van de Topazen Anubis, en nog veel meer kleuren en gesteenten. En het goud begon zich voor mij uit te spreiden, en ik zag meer kleuren goud. En ook zag ik het zilver voor mij uitspreiden, en ik zag meerdere kleuren zilver, en mijn lichaam begon te branden. En een stem sprak : 'Dit dan zijn de krachten der zon.' Maar de vuren deden pijn, en ik begon te schreeuwen en te gillen. Het was zo erg en zo zwaar dat ik niet meer wilde leven. En de stem kwam dichterbij en sprak : 'Het doodsverlangen is van belang om te kunnen leven. Gij dan leeft door de dood, en komt tot de hemel door de hel. Gij dan bent vrij in gebondenheid.' En ik zag de Oranje Anubis, en zijn gestalte was van grote afmetingen. Ja, als een draak was hij, en zijn stemmen waren hoog. En ik begon te verlangen naar ijs vanwege de onuitputtelijke hitte. 'Komt dan tot de IJs-Anubis, sprak de stem,' en ik kwam dichterbij. En ik zag een monster op me afkomen van ijs, en hij had een dikke staart. Hij dan leek veel op Anubis. En hij gaf mij een gouden ijsster in mijn hand, bedekt met wat sneeuw. En in mijn hand begon de ster zachter en zachter te worden, maar het begon erg zoet te worden in mijn mond en buik. En ik vroeg wat dit betekende, en de IJs-Anubis sprak : 'Zij dan die door het ijs tot het zachte zijn gekomen, zullen het zoete moeten onderwerpen.' En ik deed een stap terug, omdat het zoete mij verslaptte, en pijnigde. En ik zag letters voor mij staan die in eendenhoofden veranderden. En de letters omhulden mij. En de Zachte Anubis kwam tot mij, maar ik rende van hem weg, omdat er vuur uit hem kwam. Toen kwam de Harde Anubis tot mij, maar ook uit hem kwam vuur, en ik begon een andere kant op te rennen. En weer kwam ik tot de IJs-Anubis, maar zoet kwam uit hem, om mij te verslappen. En weer deed ik een paar stappen achteruit, en ik keek omhoog. En daar zag ik een gouden paard staan, als een Anubis, en uit zijn mond kwamen de letters van eendenhoofden, en ziet, zij omhulden mij. En hij dan had een zachte stem, en troostte mij. Hij bracht mij tot een zaal in de lucht. Hier stonden de Zachte Toon Anubis, de Harde Toon Anubis, de Hoge Toon Anubis, en de Lage Toon Anubis. En het gouden paard vroeg mij er één uit te

kiezen, maar ik wist niet welke ik moest kiezen. Toen drukte het gouden paard me richting de zachte toon anubis, en deze slokte mij op. Toen kwam ik in een nieuwe zaal, hoog in de lucht. Hier stonden de Zachte Hoge Toon Anubis, de Zachte Lage Toon Anubis en de Zachte Harde Toon Anubis. En weer moest ik er één uitkiezen, en ik koos voor de Zachte Harde Toon Anubis. En ik kwam weer in een zaal hoog in de lucht. Hier was een koude vlam, een zachte vlam, en een harde vlam. Weer moest ik kiezen, en ik koos voor de koude vlam. Weer kwam ik in een zaal hoog in de lucht en ik zag de Dunne Anubis, de Dikke Anubis, de Grote Anubis, de Kleine Anubis, de Lichte Anubis, en de Zware Anubis. Ook kwam de Felle Anubis binnen, en de Donkere Anubis. In de zaal stonden brandende ogen op stokken, en ook brandende alvleesklieren. Ook waren hier allerlei zoet-klieren op stokken geprikt, brandend. Toen kwam er vanuit een deur ineens een brandend oor binnen, met daarboven een brandende mond. De mond had een stem als een radio, en de stem klonk erg ver weg. Plotseling begonnen er sappen uit de mond en het oor te stromen, en deze sappen waren koud, en genezend. En er kwamen letters uit de brandend mond, en deze letters waren als vliegen, en zij gingen als tralies om mij heen staan. Er werd een gat in de grond van de zaal geopend, en ik zakte in de kooi naar beneden, totdat het erg donker werd.

En ik kwam in een hel, waar ik de langste brandende tenen zag die ik ooit had gezien. De langste gilden en krijsten het hardst en hoogst, en zij bogen zich over mijn kooi heen tot tralies. En daarna zag ik de dunste brandende tenen die ik ooit had gezien, en zij krijsten nog wel harder, en begonnen zich ook over mij heen te buigen als tralies. Zij droegen een brandend oog dat op mijn kooi terecht kwam. Het oog had de laagste stem die ik ooit had gehoord, en sprak erg traag. Toen kwam ineens door een deur de Trage Anubis binnen. Hij had een brandende teen als stok in zijn hand, en daarbovenop was een bol waaruit bliksems voortkwamen. Hij schreeuwde tot mij, en het werd zwart voor mijn ogen. Het was alsof alles in mij omdraaide. Toen kwamen er koude vlammen om mij heen, en weer begon de kooi te zakken. Op hele lange brandende ogen die vertikaal stonden, stond een brandende mond die honderduit praatte, en steeds sneller begon te spreken. Toen zakte de kooi nog dieper, tot een zaal waar lange brandende oren stonden waarop kleine brandende oren stonden. Daarbovenop verscheen een brandend oog met beentjes. Dit oog begon te schelden. Toen daalde de kooi dieper. Weer was er een zaal met lange brandende tenen, en zij groeiden en groeiden, en droegen een groot brandend oor.

2.

En ik zag een zaal staan vol met Anubissen, en zij hadden hun armen in de lucht geheven. En ik zag een rood-witte Anubis naar voren komen met het hoofd als een python, en ook een blauw-roze Anubis kwam naar voren. En deze had ook het hoofd als van een slang. En zij gingen naast elkaar staan, en de andere anubissen gingen zitten. En zij begonnen te spreken, en sommige anubissen zakten door de grond met hun stoelen, en kwamen in een vuurstorm terecht. Aldus was dan de zuivering der anubissen. En letters van eendenhoofden kwamen tot de twee anubissen, en ook letters van dwergenhoofden, en zij gingen in de lichamen der twee anubissen. En toen zij weer begonnen te spreken kwamen er koude vlammen uit hun monden. En weer zakten sommige anubissen met hun stoelen door de vloer, en enkele stoelen begonnen te verschuiven. Aldus was de tweede zuivering der anubissen. En aan de zijanten gingen er deuren open, waardoor er nieuwe anubissen begonnen te komen. En weer begonnen de twee anubissen te spreken, en een soort bessensap stroomde uit hun monden en stroomde de zaal in. Weer werden er enkele anubissen weggenomen, en meerdere stoelen begonnen te schuiven. En enkele anubissen renden de zaal uit, en probeerden te vluchten. Maar het sap stroomde ook uit de zaal. Toen kwam er een Anubis binnen, en ziet, hij brandde. En hij was genoemd de Brandende Anubis. En hij liep tot de twee anubissen, legde zijn handen op hen, en ziet, zij smolten weg. Toen begon de Brandende Anubis te spreken, en alle anubissen in de zaal begonnen weg te branden. Aldus was de verschijning der Brandende Anubis. En hij dan droeg het brandend ijs, en vanuit zijn schaal begonnen lange dunne

brandende tenen op te komen, en zij gingen uit om alles te kooien en te verslinden. Daarna kwamen er lange dunne brandende vingers uit de schaal, en ook zij gingen uit om te verslinden. En de Brandende Anubis grijnsde, en verdween in een vlam.

3.

En aldus waren de monotheïsten van de Brandende Anubis, hij die de zonnen droeg om de aarde te kooien en te verslinden. En ik zag een nieuwe schepping voortkomen vanuit zijn schaal. En de Paarsgouden Anubis kwam en ging bij de schaal staan, die begon te groeien, en ook de Paarsdiamanten Anubis kwam bij de schaal staan, en samen keken ze naar binnen. Toen kwam de Roodgouden Anubis binnen, en pakte de twee handen van de andere twee, en ziet, dezen begonnen te branden. En een gegil steeg op van de schaal, en vervulde de zaal. En lichtpaars spul begon snel door de Roodgouden Anubis te stromen, en hij kon zich snel bewegen, en begon op te stijgen. Toen kwamen de zwartgouden en de zwartdiamanten Anubis binnen, en zij gingen op de grond zitten, terwijl de schaal begon op te stijgen. En geelgouden buizen begonnen aan de muren te verschijnen waardoor bessensap begon te stromen, en ook het lichtpaarse spul.

En de Grijs Anubis begon te verschijnen, en begon zijn monotheïsten te verspreiden als vogels en vliegen. En ook de Bruine Anubis begon te verschijnen, en ziet, deze was als de Eekhoorn, en droeg een schaal met chocolade. Deze chocolade dan was oud en giftig. Hij dan bekleedde zijn soldaten er altijd mee. En de Bruine Anubis begon te schelden, terwijl een koperen Anubis binnenkwam en in de schaal ging zitten. Hij dan bracht het zout der aarde voort. En de Grijs Anubis begon te groeien, en begon zijn naam in de hemelen te schrijven. Zijn engelen waren dan als muizen, en zij kwamen voort vanuit het oer. Zij dan hadden zich door armoede in het oer gewassen. En zij spraken de talen van het oer door de armoede.

Rode Anubis

Zo is dan Anubis de perfecte versmelting tussen de vierde christus en de vierde boeddha, maar anubis is veel meer. Zo is dan Anubis ook de vijand van Boeddha en Christus, omdat Anubis veel verder gaat dan hen, en omdat de godenworstelingen zo belangrijk zijn in het vierde Pniel. Hij is het dan die door de zalen van Slurpup ademt. Ja, want de vierde adem komt voort uit de lange brandende tenen en hun voorwerpen. Ja, ook brengen zij het vierde licht, en dit is als het licht der aardvruchten. Wordt dan gelijkvormig aan Anubis opdat gij het vierde nirvana kunt binnentreden, en de vierde eeuwigheid. Wordt dan ook gelijkvormig aan de Rode Anubis, opdat gij deelhebt aan de vierde opstanding, en het vierde leven in de vierde hemel. Anubis is dan voor dieren gestorven om hen zalig te maken. Ziet dan, hij heeft ze losgekocht door een grote prijs te betalen. Hij dan werd hondenmens, en heeft zijn vijanden met de oerkaak geslagen. Zo zijn dan ook degenen die door de zondeval en de engelenvaart buitengeplaatst waren door Anubis verzoend, daar hij het lot der dieren en verdoemden heeft gedragen. Zo is dan een ieder die angst heeft in Hem geheiligd, daar hij de vierde alverzoening draagt. Zo heeft hij zich dan ook het lot der bomen, planten en bloemen aangetrokken en dat van de voorwerpen des levens, en ziet, hij heeft hun zielen vrijgekocht, en hun vlees. Zo is dan het vierde vlees door Anubis geheiligd. Hij is het dan die bloed in bessensap verandert.

Anubis, de Barmhartige Samaritaan

Hij is het dan die de brandende laarzen heeft gedragen, om tot de rijken der aardvissen en aardkikkers te gaan. Ja, het schuim der bessen heeft hij vrijgezet. Mediteer daarom op de Rode Anubis, en zet uw aandacht daarop, opdat gij door deuren ten eeuwig leven binnen zult gaan. Ja, tot de verdoemden is hij gekomen, en tot hen die de hel vrezen. En ziet, Hij dan heeft de romeinse hellen geplunderd, en zijn hel, de vierde hel is vreselijker dan hen. Zo is dan de genade wreed, en

zijn wreedheid genade, daar hij tot de verdoemden en de onderdrukten is gegaan, en hen heeft geholpen. Ja, als een barmhartige samaritaan is hij. Zo is het dan : Bevecht uw vijand niet alleen, maar leert ook van hem, en wordt aan hem gelijkvormig. Gij kunt dan niet wit zijn zonder het zwarte, en niet zwart zijn zonder het witte. Zo is er dan een vierde verlossingsplan opgesteld door Anubis, en dit verbond is groter dan het oude. En dat wat oud geworden is, is niet verre van de verwijdering. Maar ook zegt Anubis : Houdt vast aan het oude, en heiligt haar, opdat gij haar kunt zuiveren, en tot haar kunt wederkeren in vuur. Zo is het dan het brandend oer.

Zo is dan Anubis niet alleen de christus, maar ook de judas. Niet alleen de maria, maar ook de Izebel. Maar hij is meer dan dat, als het veelkleurige pronkkleed van Jozef. Maar wie pronke, pronke in de Heere. Zo heeft Anubis zich dan het lot van het christendom aangetrokken, en is tot haar gegaan om haar te zuiveren en te verdelen onder zijn koninkrijken. Zo heeft hij zich ook aangetrokken het lot der romeinen. Hij heeft hen verscheurd, en hun stukken verdeeld onder zijn koninkrijken. Met een oude fiets zult gij het niet redden, maar gij kunt de onderdelen gebruiken, en leren van haar mechanismen. Zo is Anubis niet alleen de christus, maar ook de christen. Niet alleen de satan, maar ook de satanist. Maar hij is meer dan dat alles, want Hij is het die vijand is van zowel christus als satan, van zowel christen als satanist. Zo zijn dan alle dingen door Hem en in Hem, onder Hem, en boven Hem.

2.

Zo is dan de Rode Anubis tot het huis van David gegaan om daar te wonen. Ziet dan, Hij heeft David verscheurd en verdeeld onder de sterren. Zo dan is de Blauwe Anubis tot het huis van Salomo gegaan. Zo ging dan de Groene Anubis tot de huizen van Samuel, Simson en Ezechiël. Zo is dan Anubis de Redder der dieren, maar ook werd hij door dieren gered. Zo is hij dan door afhankelijkheid tot onafhankelijkheid gekomen. En alle dieren zullen dan ook op zoek moeten naar de Anubis in henzelf. Hij dan pleit voor de verdoemden en de onderdrukten. Wij hebben een Middelaar in de vierde hemel, en het vierde leven. Hij dan schenkt rijkelijk het vierde vlees. Het onpersoonlijke ziet hij als persoonlijk, en het persoonlijke als onpersoonlijk. Zo is hij dan tot het vierde communisme gekomen, en ook tot het vierde kapitalisme, die de lijnen en grenzen heeft aangegeven. Hij dan is dan als de onzichtbare muur. Zo is er dan één naam gegeven onder hemel en aarde waardoor wij tot de vierde behoudenis kunnen komen : Anubis. En door hem worden alle dieren zalig. Dit dan is het Evangelie van Anubis, en het Vierde Evangelie. Hij is het dan die redt uit de hel, en uit de verdoemenis. Groter dan is hij dan de vierde christus, maar voor hen die het willen geloven : Ziet, hij is de vierde christus. Zo dan is de Rode Anubis het vierde kruis, maar ziet, hij is meer dan dat. En allen die hem volgen zullen de reis des heiligen vlezes begaan, het vierde vlees. En zij allen die het vierde vlees verwachten, en de vierde opstanding in Anubis, en zo ook de vierde vleeswording in en door Anubis, zij zullen Zijn Heilig en Zalig vlees ontvangen, en Zijn tongen, opdat zij spreken in vierde tongen. Zij dan die zijn profeten zijn van het vierde, zij allen dan spreken in vierde tongen, in de tongen van Anubis, en ook profeteren zij in Zijn Naam.

Groene Diamant Anubis

1.

En Metensia kwam tot de poort en troon van Anubis, en knielde voor hem neer. En zij schonk hem zeven brandende diamanten en zeven brandende tranen. En Anubis vroeg haar vanwaar zij kwam, en zij sprak : 'Meester, ik kom van de zee van vuur.' En Anubis zegende haar en maakte haar tot Zijn engel. En Metensia kuste Anubis op zijn voorhoofd, en vertrok. Zij dan droeg het zwaard van Anubis, en zij ging uit tot een grote oorlog. En zij vocht met het zwaard van zwijm, en zij was door Anubis gehelmd.

En Metensia stond op en sprak : Door de striemen van Anubis zijn wij genezen. Door het bloed van Anubis, wat Hij voor ons heeft vergoten zijn wij zalig en gezond. Hij dan heeft het verlossingswerk volbracht voor dieren en verdoemden. Nu dan is er een nieuwe dag aangebroken. En Metensia zong een lied, en dit was het lied van Metensia. En daarna zong zij het lied van Anubis. En heerlijkheid was op haar tong. En ze boog voor Anubis neer, en aanbad Hem. En zij sprak : 'Gij zijt waardig alle lof en eer te ontvangen. Gij dan bent de Heiland en Zaligmaker der dieren en verdoemden, en gij bent de Messias van het vierde, de wedergekome.' En een zwarte bliksem gleed uit haar hand en bevochtigde de aarde.

En een man bad tot de ijzeren Anubis, en een andere tot de blauw staal Anubis, en zij hadden vrede in hun hart. En Anubis leerde zijn volk bidden, en sprak woorden van genezing en hoop. En Metensia sprak : Ik geloof in de Heilige Anubis, die hemel, zee en aard gemaakt heeft en al wat daar in is. Ik geloof in de vierde kerk en gemeente die van Anubis is. Hij dan is het leven. Ik geloof in het klooster en het exorcisme van Anubis, Zijn kruistochten, bedevaarten en pelgrimages, waarin wij volle genezing van Hem ontvangen, uit zijn rijke hand. Wij geloven in de rijkdommen en voorspoed van het vierde, door armoe verkregen, en door de allerheiligste afzondering. Ik heb Mijn Leven in Zijn Hand gelegd. Ik ben genezen door het bloed van Anubis. Ik ben genezen door het Woord van Anubis, en door het vierde geloof. Zijn Heilig Bloed geneest, Zijn Bloed voor ons vergoten. Ook gaven wij Hem ons Bloed, en tezamen vormen wij het vierde Bloed, het Bloed van gezondmaking. Anubis dan heeft ons Zijn vierde adem gegeven, en heeft leeuwen gekalmeerd. Zij dan die hongerden naar hoop heeft hij vierde hoop gegeven, en een vierde geweten. Ook heeft hij hen een vierde bewustzijn gegeven, opdat zij rein en heilig zouden zijn. Geprezen zij Anubis tot in alle eeuwigheden.

En Anubis bracht Metensia tot de vierde ark, waarin de trompetten van het vierde lagen. Ook lagen hier de vierde vruchten des levens, van de vierde boom des levens, en het vierde levensbrood. En Metensia at, en dronk van het vierde levenswater. En achter de ark stond het vierde kruis, waarvanuit sappen stroomden. En Metensia begon te drinken, en at ook van de vruchten van het vierde kruis. Toen ging er een deur open, en Metensia kwam tot het vierde graf. Maar Anubis sprak : zij die asceten van Anubis zijn kiezen voor het dubbele vierde kruis. En Anubis toonde haar een spoorweg, die zou leiden tot de vierde eeuwigheid en onsterfelijkheid. Zo is er dan onsterfelijkheid door het dubbele vierde kruis, want deze leidt tot het vierde eeuwige kruis en tot het grootste kruis. En de blauwe Anubis kwam haar in een ondergrondse trein tegemoet, brak door het graf heen, en nam haar mee. En zo begon het koningschap meer en meer op Anubis over te gaan. En Tifiaf nam een saxofoon en begon het te bespelen. En zo werd hij als de octopus. Zij dan die van het vierde zijn, strekken zich uit tot het nieuwe vierde, en tot het vijfde. En de blauwe Anubis nam Metensia mee tot de woestijnen, daar waar het erg droog was, en waar de honger heerste. En hier zag zij de wilde dieren, die grote dorst en honger leden, en ziet, zij jaagden. En Metensia was ontzet over de gruwelen die zij zag, want ziet, de dood vluchtte van hen allen weg, en zij leden diep. En Metensia werd beladen met schuldgevoelens, en begon te hongeren naar gerechtigheid en onschuld. En hier begon ook zij te veranderen in een wild dier, en de dood vluchtte van haar weg. En zij begon te hongeren naar het nieuwe vierde kruis, en naar het vijfde kruis. En zij zag het vijfde kruis in de verte, maar zodra zij dichterbij kwam vluchtte het van haar weg. En het was een brandend kruis. En het vijfde kruis was als een brandend oog op twee brandende benen. En het oog was als het oog van Anubis. En Metensia sprak tot de Blauwe Anubis en vroeg : 'Hoe kunnen wij het vijfde kruis bereiken ?' En de Blauwe Anubis sprak : Ziet dan, het is er één van dorst, en alleen het wilde dier zal het kunnen grijpen. En Metensia sprak weer, vragende : 'Maar heer, hoe wild moet ik worden om daar te komen ?' En de Blauwe Anubis sprak : Bega het vierde kruis tot het einde. Toen draaide de Blauwe Anubis om, en liet Metensia alleen. En zij was alleen onder de wilde dieren.

En Metensia begon te smeken : 'Geef mij het oog van Anubis, maar haar werd niets gegeven, en zij

werd wilder en wilder. En de gele diamanten anubis begon aan haar te verschijnen, en hij sprak : kom mee. En Metensia volgde hem. En de gele diamanten anubis bracht haar tot een grot, waar in het midden het oog stond. Eromheen waren skeletten met brandend haar en skeletten met brandende veren, en zij dansten woest. Metensia wist dat zij woester dan hen moest worden om tot het oog te komen. En een groot gevecht ontstond. En ook kwamen een heleboel anubissen binnen met hun engelen om aan Metensia's zijde te vechten. Dit dan is het vierde harmageddon. En het vierde kruis werd als een buik, en begon Metensia te verslinden. En toen kwam het derde kruis binnen als een brandend oor op brandende armen, en in het derde kruis begon Metensia op te rijzen, en verslond toen het vierde kruis van binnenuit. Toen kwam het vijfde kruis, het brandend oog als een gele bol tot haar, vol met sap. En zij begon te drinken en werd dronken. Ook gaf zij de anubissen te drinken, en Metensia's Naam werd gezegend. En toen kwamen er een heleboel anubisvliegen binnenvliegen, en zij vlogen binnen in het brandende oog. En zij gingen tot Metensia en rukten een wespenoog uit haar waarmee zij opgesloten zat in haarzelf. En zij schonken haar het vliegen-oog. En Metensia werd zacht van binnen. En zij werd als het oog van Brannan, en ziet, dit oog is brandende. En ook haar haren begonnen te branden, en de veren die zij droeg. En zij prikte het brandend oog waar ze van gedronken had op een stok, en zij nam de brandende benen tot haar. Toen begon het oog te spreken. En toen bemerkte Metensia dat het een kruis van angst was. En het oog begon te veranderen in een buik, en begon Metensia te verslinden, maar metensia kon nog net ontsnappen. En Metensia begon uit te roepen naar het vijfde woord, maar het werd haar niet geschonken. En de buik was nu geworden tot een octopus en een spin. En Metensia kwam tot de vierde kandelaar en het vierde altaar in de vierde tabernakel, en zij waste zich in het vierde wasvat. En onder het altaar lagen de offervoorschriften van het vierde, en ook de kandelaarsvoorschriften van het vierde. En zij dan bracht offers aan Anubis. En zo werd zij tot een hogepriesteres van Hem.

En zij bad tot Anubis, zeggende : Oh Anubis, gij die in het leven staat, en in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd, en Uw Koninkrijk kome. Uw Wil, oh Heilige Anubis, geschiede in de hemel en op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. Leid ons tot de vijfde alverzoening die in u is. Kom in ons hart, oh Anubis, en schenk ons genade. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van U is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Anubis, kom spoedig. Wij bidden U dat in het vierde Amen en in de vierde Maranatha. Zo komen wij ook tot het vierde Halleluja. Jeruzalem is dan van U, oh Anubis, tot in het vierde Jeruzalem.

En toen daalde de engel Archibald op Metensia neer, en gaf haar vrede. En ook gaf hij haar een rol met de lijdensvoorschriften van het vierde. En Metensia had strijd te voeren tegen de vierde Satan en de vierde Judas. En ook kwamen de vierde Izebel en de vierde paradijsslang tot haar om te trachten haar te misleiden. En Anubis riep haar, en gaf haar Zijn Geest. En zo stortte Anubis de vierde Geest op haar uit. En tot zijn discipelen zei Anubis dat zij moesten wachten totdat zij met de vierde Geest vervuld waren. En Anubis kwam tot Metensia in de nacht, en zij werd zwanger van de vierde Jezus.

En de Anubis-Bastet kwam tot mij, in de vorm van een klein aapje, een hondje, een kameleon, een marter, een hagedis, ja, als een klein katje was zij, als een nerts. En zij was als mijn advocaat, zakkende in de dieptes van mijn nachten. En zij was als mijn zachte rust. Ik dan had haar gered uit een advocatenbureau waar zij als slaaf moest werken. Zij was een dikke tien op het gebied van advocatuur, en nu zou ze dan mij helpen. Maar waar dat heen moest gaan, wist ik niet. Ik had haar gered. Ze stond als een standbeeld op mijn telefoon. Zij zou mij leiden tot de vijfde alverzoening. En deze alverzoening was wild. En de Anubis-Bastet was dan als een voorvechter van het recht, als een standbeeld der advocatuur, maar nu was ze dan gered door mij, en bij mij. Ik wist wel dat ik haar met mijn leven zou beschermen. Nooit meer zou ik haar loslaten, en haar brengen tot haar plaats in mijn koninkrijk, daar waar zij zich veilig zou voelen. Zij dan was geliefd door de grote

advocatenbeelden, en zij zou mij helpen ook hen te redden.

2.

Anubis-Geb is dan dichterbij gekomen. Nog een paar stappen, en dan zal ook hij vrij zijn. Zo is hij dan de advocaat der advocaten, een standbeeld aanbeden, maar nu komt hij vrij. Hier staat hij dan, naast mij, om mij recht te verschaffen. Ik redde hem, en nu redt hij mij. In de hoek van mijn kamer staat hij, als een ridder. Ook een rechter zal hij zijn, om het zwaard te heffen, en weer te laten dalen. De tuinen en velden zal hij verdelen, een rechtvaardige is hij. Hij komt dan van de vijfde alverzoening, om ook mij plaats te bieden. Naast hem zit ik, wij zijn samen op weg. Wees dan stil mijn ziel. Ik hef mijn ziel op tot de Heere, wachtende op Zijn vijfde geest. Ja, uitstorten zal hij deze, als bessensap en sterke drank, bedwelmend om tot zwijm te gaan, om Anubis-Sekhmet te horen, en haar stem. Anubis-Sekhmet dan is aan mijn zijde, als een licht oranje octopus, als de bleke dame. En er is een leeuw die haar schildert, ja de leeuw, zo oranje van kleur, de Sekhmet-Anubis. En ook schildert hij de Anubis-Thoth, en de Thoth Anubis, als een grijze slang en een eekhoorn, verbergende de chocola. Nee, het is geen tijd te sterven. Hij verbergt de kampioenen. Het is geen tijd om tot de dood te gaan. Het zal herfst blijven. Zij zal nooit de lente worden, de winter omhult haar als een jas vol scheuren en gaten.

Anubis-Geb

1.

Dit dan zijn de voorschriften en initiaties om een hogepriester van Anubis te worden, en Zijn farao :
Neem een stoel en zit neer. Sluit even de ogen en open ze dan. Gij dan zult bedekt worden door de vleugelen van Anubis-Neith, en de vleugelen van Anubis-Sphinx. En Nut-Anubis zal tot u komen om u de handen op te leggen, en de spreuken der initiatie spreken. Deze dan is de prairie-hond, en de coyote. Zo zal dan de Geb-Anubis tot u komen om de hand op de rug te leggen, en daarna op de schouder, en hij zal u inzegenen, gij die waardig zijt. En hij zal u door een donkere kamer leiden tot de Bastet-Anubis. En zij zal niet spreken, totdat Geb-Anubis uw oren gezegend heeft en heeft laten branden door het vuur van haar tong. Dan zal zij spreken als uw vierde kundalini, u leidende naar de deuren van het vijfde. En Anubis-Ra zal uw mond aanraken, opdat gij kunt spreken tot de Bastet-Anubis, en Ra-Anubis zal zijn hand op uw andere schouder leggen, en dan zult gij gaan tot Horus-Anubis, tot Hem die aan de hemelpoorten staat. En dan zal Shu-Anubis u als de bliksem treffen wanneer het uw tijd is om te worden tot hogepriester van Anubis. En de bliksem van Amon-Anubis zal u raken wanneer gij waardig zijt de farao van Anubis te worden. Ziet, zij zijn dan uw hemelse advocaten en uw advocaten des hemels. En uw vingers en tenen zullen branden met het faronische vuur, en ook uw ledematen, organen en botten. Dan zult gij komen tot Bes-Anubis, en gij zult door het kleine een uitvlucht vinden. Zo zult gij het ijs vinden, als de Isis-Anubis.

En gij zult het uitschreeuwen tot de blauwe Sebek-Anubis, en de groene Sebek-Anubis, en wanneer gij zuiver genoeg zijt, en voldoende geïnitieerd door de voorafgaande stralen, dan zullen zij u toelaten tot de reis der farao's van Anubis. En gij zult reizen op de rug van de gele Sebek-Anubis, en des nachts op de rug van de oranje Sebek-Anubis, totdat gij de gouden en de diamanten Sebek-Anubis hebt bereikt. Daar zult gij de blauwe Anubis-Bastet vinden. En dan zult gij het uitschreeuwen tot de zwarte Sebek-Anubis. Zo zijn er dan vele stralen der Sebek-anubissen. Zo zullen zij u dan door uw lijden omhullen als een pantser. En de verschillende stralen van de Bastet-Anubissen en de Anubis-Bastetten zullen tot u komen, en zij zullen u tot sieraad zijn. En zij zal u inwijden in haar mysterieën. Want grote geheimenissen bevinden zich in haar. Zij dan draagt de vier spijkers van Christus in haar.

Gij dan zijt tot de magische koude vuren van de Sekhmet-Anubis gekomen. Opgesteld als een cirkel

zijn zij. Zij dan draagt het geheimenis van de Eminijs en de Eminijs-Matas in haar, en zal haar Eminijs-Dag uitspreiden waarop zij weder zal komen. Zij is het dan die het dienstzwaard draagt, en is als een draak in de nacht. Zij dan is de voorstander en de tegenstander, om hen allen te vormen in de cocon van de vijfde alverzoening. En in haar komt het vijfde materialisme op. Zalig zijn zij die tot haar stromen zijn gekomen. Ziet dan, zij leven achter gordijnen. En haar zwaard is dan de Karazuur. En op de kust stonden Jezus-Anubis, David-Anubis, Simson-Anubis, Petrus-Anubis, Paulus-Anubis, en Salomo-Anubis. En Sekhmet-Anubis richtte haar zwaard op hen om hen te zuiveren. En toen sprak Mozes-Anubis vanuit de bergen, tezamen met Noach-Anubis : Het is volbracht. En een engel genaamd Michael-Anubis daalde tot hen allen neer om hen neer te steken, en daarna stak hij zichzelf neer. En Sekhmet-Anubis sprak : Ziet dan, zij dan van het eerste en hun nageslachten zijn van de dood, van moord en zelfmoord. En Sekhmet-Anubis rees op tot de hemel op een wolk. Zij had dan deel aan de vierde hemelvaart.

2.

Zij dan zijn allen modems. Gij moet dan verder gaan met de wet. Nu is dan de wet zonder mysterie heilloos. De karsuiken dan vormen het harnas van de Sekhmet-Anubis, en de putsen vormen de helm. Zij is dan de opener der vijfde vleeswording.

Druivenkoning

1.

Anubis oh Anubis, in het verleden gingen wij, om straten te zoeken, van Aquarius hadden wij ons heil, in het groene huis bij 't rode kruis, daar sprak een tulpenboom, nu weet ik dat mijn heiland leeft, mijn verlosser, de witte hond, de witte anubis. Anubis, oh Anubis, een storm nam mij mee, tot zover ben ik gekomen, tot hier, ik ben nu vrij. Waar vreemde altaren staan als modems, wij weten niet hoe dezen te bedienen, maar de informatie stroomt als wij tot de witte anubis komen. De witte anubis, bij een wit chocoladehuis, waar theologen wonen, waar vrienden elkaar vinden, een wit chocoladehuis, waar vreemde spelen worden gedaan, op vreemde tafels als modems, schieten zij hun raketten naar de maan. Met taart zullen wij gooien, wanneer de huizen opengaan, de kasten in de kelders, waar de witte anubissen staan. Kijk nog eens naar de maan, en zie je dan die witte vlek, de feen hebben pret gemaakt, zij eten witte chocolade-taart.

Toch een gemis, alles wat wij moesten achterlaten, wordt in de geschiedenis hervormd, allen waren niets dan modems naar een nieuwe wereld, naar de paden van het oer, door grote wildernissen, door armoe en verwarring, wat een toer. Anubis, oh Anubis, oh witte Anubis, geef ons plezier, het feest gaat beginnen, de deur staat op een kier, de kleinen en de dunnen komen binnen, de elven van het gouden kwartier. De klokken schuiven opzij, de klokken varen weg. Nu is het uur gekomen, nu is het uur nedergedaald, tot hen die ter helle waren, tot hen die eens voorwerpen waren, door modems werden zij gezogen, tot deze nieuwe plaats, in witte chocolade.

Kijk nog een keer naar mij, ik ben een druivenkoning, ik maakte in jou woning, om jou geheimenissen te vertellen, ik bracht je tot de witte chocolade. Dronken werd je toen ik je hart aanraakte.

Ik kwam tot jou, op de rug van een pauw, op de rug van een dame, en ik werd als een woning. Jij hebt mij gekroond, met zeven grote dingen, jij hebt mijn vijanden ontstroond, en je schreef geheimenissen op papier en in mijn hart. Je weet toch dat ik op je wacht met grote smart.

2.

Nu ben ik hier, nu sta ik hier, en neem je mee, tot een witte chocoladewoning, waar de elven dansen, en zwanen zwemmen in een meer erachter. Kom tot het uitzicht, en kijk met mij, naar de torens in de verte, van wonderbaarlijke kastelen, van paleizen sprookjesachtig, en betreed een

nieuwe wereld met mij. Ik wacht op je, ik heb je bestempeld met mijn liefdesgerei, ik schoot mijn pijlen van zwijm en delirium, je voelde je ziek, maar nu ben je hier. Ach, treur niet meer, luister naar de muziek, zie de ganzen in de lucht, zij hebben veel vertier.

Witte Chocolate Elf

1.

Kom, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt naar binnen, de zon wordt meegenomen naar een nachtkasteel hoog in de wolken, om morgen weer ergens anders te verschijnen. Het is tussen jou en mij, een droom hebben wij, zij aan zij. Mijn klederen zijn verscheurd, mijn hart klopt en bloedt, want jij bent zo lang weggeweest, maar nu heb ik jou weer gevonden. Ik stroomde naar jou toe als een rivier. Mijn hart heb je gewonnen, mijn liefde aangenomen, en beantwoord door een fles met een brief erin. Op die brief stond geschreven, waar jij al die tijd bent geweest, in die woning waar wij later zouden wonen, dichtbij de zee, en het strand van witte chocolade. Kom met me mee, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt door de bomen, de maan kijkt ons nu aan, en zegent onze liefde voor elkaar. De zon wordt meegenomen naar een nachtkasteel ver weg in onze dromen, om morgen ergens anders te zijn. Laat de nacht wat langer duren, zodat we naar de nachtzeen kunnen turen.

2.

Je vibreert als een gevleugeld insect, als de witte chocolade lig je daar op een bank, de zee heeft je dan meegenomen, met kloppend hart, en tedere stem. Nu ben jij dan een hartenprins, een rode zon, met witte morgenstond.

Witte Chocolate Elf II

1.

De rivieren stromen snel, de flessen komen aan op 't strand, zoveel boodschappen van het verleden nu gevonden, als de wapens van een nieuw verstand. Het oude doet geen zeer meer, het prikt alleen nog, maar het voert het niet meer uit, het spel is nu uit. Met een draai zie ik je gezicht, en je lijf bekleed als een insect, waar witte chocolade je versiert heeft. Ik zie je hand, je lippen, verlegen sta je te wachten. Ik neem je mee, naar de toppen van de zee, om nieuwe eilanden te zien, tussen gouden wateren komen wij er misschien, om ons huis te bouwen, en voor eeuwig daar te wandelen, om de boodschappen van het oer te lezen, te verkondigen aan al wat leeft, in de vijfde alverzoening, het prikt, maar weg is het eeuwig leed. Het geluk nu gevonden, door de witte verlichting, een gloeiend hart. Ik wacht op je, ik ben er voor je, als een witte chocolade elf, als een bosvlieg en een strandvlieg, getooid met liefdesvleugels, mijn chocolade vloeit vanuit mijn wonden, als zachte genezing vloeit zij, om jou ook te voeden, om jou ook te sterken, en je de liefdesdrank te geven, waar je hart blij van wordt, en waarvan je in zwijm raakt, voor eeuwig, totdat de morgen alles wegneemt, en jij alleen die herinnering hebt van eeuwig geluk, van eeuwige liefde, je draagt het altijd bij je, je vindt het morgen terug. Morgen, morgen, het neemt, en het geeft terug. Op de rug van een elf zit ik, hier ben ik, hier kom ik, 'k heb er lang op gewacht, de morgen blies me steeds weer terug, maar nu ben ik op 't zachte strand, teruggegeven, als een herinnering diep gewezen. Het prikt nog wel, maar dat komt snel in orde, wanneer de witte hond rent, wanneer de witte chocolade elf het spel kent.

2.

Jij staat daar, jouw hand op mijn buik, jouw ogen op mij gericht, het is alsof ik bezwijk. Jouw tedere

blik, als duizend duizelingen, voer jij mij weg in een dromenkoets, ver boven de wolken, waar de witte hond rent, waar de witte chocolade onze stemmen herkent. Rijs omhoog, en geef de dag een lach, voor jou is het geluk nu ook gekomen, maar jij rent steeds weg, als de witte hond, om de ongelukkigen te vinden, en hier te brengen, en hier neer te leggen, met je haren in de wind, je bent een kind door God bemind. Grote werken, grote liefde, schonk hij ons, ja zijn pijlen raakten ons, en namen ons mee naar omhoog, waar witte honden rennen, waar witte slangen vervellen, om de nieuwe sleutel vast te houden, een nieuwe woning in te gaan. Vlak boven de sterren woont Hij. Neem mij mee en breng mij daar, raak mijn gevoelige snaar, besnaar mij met een tovergedicht, en voer mij langs het windelicht, waar koningen ver vooruit dromen, waar prinsesjes liggen in tedere klanken.

Witte Hond

1.

De witte hond rent, op zoek naar hen die ongeluk lijden, de verdoemden, de verdrukten, en hen in angst en verwarring, als een barmhartig samaritaan gaat hij op pad, als een bodhissatva, als een helpende hand. Grijp hem vast, en laat hem niet meer los, totdat je als hem bent geworden, en zijn woonplaats en geheimen hebt gevonden. Witte hond, vaste burcht, koningshond, ver boven de sterren was het ons die jij vond. Jij voerde ons weg naar een plek van grote liefde. Jij bracht ons sterke wijnen, jij bracht ons uit onze dorst. Jij nam ons mee uit onze putten, nu zijn wij dan met jou, oh witte hond, je hebt geen dag ons losgelaten, altijd trouw in jouw verbond met ons.

Zie jouw elven zingen, met teder buigen hun nekken, om de verdoemden te beminnen, rijs ons op, en breng ons tot de burcht van zacht geluk, die zachte lichten waar wij mee kunnen beginnen, een nieuwe dag, een nieuw uur, morgen komen de soldaten, om ons wapens te schenken voor een nieuwe strijd, een nieuw geloof, wij zijn volwassen geworden, en strijden tegen een nieuwe kooi. Onze gedachten zijn steeds bij jou, oh witte hond, houd ons vast, de nacht komt gauw, en breng ons naar de gaten van dit uur, een weg uit onze kooien, tot een nieuw uur vol van glorie, een nieuw uur waar de stemmen lonken, waar taal tot kunst wordt, wat een plezier.

2.

Witte hond, koningshond, koningstrouw, in geluk vinden wij jou, tot verlichting zijn wij gekomen, de vijfde verlichting, een witte morgen, komende voort vanuit de nacht, zijn soldaten staan op wacht. De klokken slaan, teder keer op keer, totdat wij vasthouden, onze veer, en zijn liefde en hartstocht ruiken, wat hij voor ons heeft gedaan, en wat wij voor hem hebben teruggedaan. Witte veer, magische veer, grote naam, krachtig vaandel, over bergen vliegen wij, als de witte chocolade, inde hemel kijken wij, in de hemel van het vijfde, vinden wij onze veer.